

1. І були скінчені небо й земля, і все воїнство їхнє.

2. І скінчив Бог дня сьомого працю Свою, яку Він чинив. І Він відпочив у дні сьомім від усієї праці Своєї, яку був чинив.

3. І поблагословив Бог день сьомий, і його освятив, бо в нім відпочив Він від усієї праці Своєї, яку, чинячи, Бог був створив.

4. Це ось походження неба й землі, коли створено їх, у дні, як Господь Бог создав небо та землю.

5. І не було на землі жодної польової рослини, і жодна ярина польова не росла, бо на землю дощу Господь Бог не давав, і не було людини, щоб порати землю.

6. І пара з землі підіймалась, і напувала всю землю.

7. І створив Господь Бог людину з пороху земного. І дихання життя вдихнув у ніздрі її, і стала людина живою душею.

8. І насадив Господь Бог рай ув Едені на сході, і там осадив людину, що її Він створив.

9. І зростив Господь Бог із землі кожне дерево, принадне на вигляд і на їжу смачне, і дерево життя посеред раю, і дерево Пізнання добра і зла.

10. І річка з Едену виходить, щоб поїти рай. І звідти розділюється і стає чотирма початками.

11. Імення одному Пішон, оточує він усю землю Хавіла, де є золото.
12. А золото тієї землі добре; там бделій і камінь онікс.
13. Ім'я ж другої річки Гіхон, вона оточує ввесь край Етіопії.
14. А ім'я річки третьої Тигр, вона протікає на сході Ашшуру. А річка четверта вона Ефрат.
15. І взяв Господь Бог людину, і в еденському раї вмістив був її, щоб порала його та його доглядала.
16. І наказав Господь Бог Адамові, кажучи: Із кожного дерева в Раю ти можеш їсти.
17. Але з дерева знання добра й зла не їж від нього, бо в день їди твоєї від нього ти напевно помреш!
18. І сказав Господь Бог: Не добре, щоб бути чоловіку самотнім. Створю йому поміч, подібну до нього.
19. І вчинив Господь Бог із землі всю польову звірину, і все птаство небесне, і до Адама привів, щоб побачити, як він їх кликатиме. А все, як покличе Адам до них, до живої душі воно ймення йому.
20. І назвав Адам імена всій худобі, і птаству небесному, і всій польовій звірині. Але Адамові помочі Він не знайшов, щоб подібна до нього була.

21. І вчинив Господь Бог, що на Адама спав міцний сон, і заснув він. І Він узяв одне з ребер його, і тілом закрити його місце.

22. І перетворив Господь Бог те ребро, що взяв із Адама, на жінку, і привів її до Адама.

23. І промовив Адам: Оце тепер вона кість від костей моїх, і тіло від тіла мого. Вона чоловіковою буде зватися, бо взята вона з чоловіка.

24. Покине тому чоловік свого батька та матір свою, та й пристане до жінки своєї, і стануть вони одним тілом.

25. І були вони нагі обоє, Адам та жінка його, і вони не соромились.